

Z NADZIEJĄ NIESIEMY CHRYSTUSA NA KRAŃCE ŚWIATA

MATERIAŁY LITURGICZNO DUSZPASTERSKIE

XXVI OGÓLNOPOLSKI TYDZIEŃ ŚW. KRZYSZTOFA

20-27 LIPCA 2025 R.

Spis zawartości:

1. Materiały liturgiczne.....	3
1.1. Wprowadzenie do liturgii.....	3
1.2. Akt pokutny.....	3
1.3. Homilia.....	4
1.4. Modlitwa wiernych.....	7
1.5. Modlitwa jubileuszu.....	7
1.6. Obrzęd błogosławieństwa kierowców i ich pojazdów.....	8
2. Materiały do duszpasterstwa drogi.....	9
2.1. Chrześcijańskie cnoty Kierowców - Cnota nadziei.....	9
2.2. Senior na drodze.....	10
3. Materiały Misyjne	
3.1. Dostrzegać ukryte resztki dobra – wywiad z biskupem z RCA.....	11
3.2. Modlitwa misjonarzy za Dobroczyńców MIVA.....	16
3.3. MIVA Polska polskim misjonarzom w 2024 roku – podsumowanie pomocy.....	17
3.4. Raport wpłat wg diecezji z <i>Akcji św. Krzysztof 2024</i>	18
3.5. Wybrane podziękowania od misjonarzy.....	19
3.6. Lista bieżących próśb od misjonarzy o pomoc na środki transportu.....	22

***Publikacja przygotowana przez MIVA Polska
do użytku wewnętrznego
Redakcja: ks. Jerzy Kraśnicki
Współpraca i opracowanie: Mateusz Sigiel***

MIVA Polska
ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa
tel.: +48 22 678 59 83; e-mail: biuro@miva.pl
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802
www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska

MATERIAŁY LITURGICZNE

na XXVI Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa

(z parafialnym błogosławieństwem kierowców i poświęceniem pojazdów)

Wprowadzenie do liturgii

Gdy gromadzimy się na sprawowaniu Eucharystii, pragniemy otwierać nasze serca na słuchanie Bożego Słowa i nabierać gotowości do wprowadzania Słowa Jezusa w czyn. W tym duchu przeżywamy Tydzień św. Krzysztofa – czas modlitwy o odpowiedzialność na drogach i dziękczynienia za bezpieczne podróże. To także okazja do wsparcia misjonarzy przez 1 grosz za 1 kilometr na środki transportu dla misjonarzy. Dzięki tej inicjatywie, prowadzonej przez MIVA Polska, misjonarze mogą docierać do najbardziej potrzebujących, mogą im głosić Słowo Boże oraz im służyć w duchu chrześcijańskiej nadziei.

Niech ta Eucharystia umocni nas w słuchaniu Słowa i w trosce o tych, którzy niosą Chrystusa innym – także na drogach świata.

Akt pokuty

Na początku tej świętej liturgii, stańmy w pokorze przed Bogiem uznając naszą grzeszność. Dziś, z okazji Tygodnia św. Krzysztofa, chcemy przeprosić Boga szczególnie za nasze grzechy i zaniedbania popełniane na drogach przez kierowców, podróżujących i uczestników ruchu drogowego :

- za brak czujności i odpowiedzialności podczas prowadzenia pojazdów oraz lekceważenie zasad bezpieczeństwa drogowego,
- za świadome rozproszenie, pośpiech i niecierpliwość w podróży i w codziennym życiu, które odbierają nam zdolność słuchania Boga i drugiego człowieka,
- za prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu lub środków odurzających oraz wszelkie narażanie siebie i innych na niebezpieczeństwo,
- za brak życzliwości. Wsparcia i szacunku wobec współpodróżnych, pieszych, słabszych i potrzebujących pomocy

(chwila ciszy)

**Panie Jezu, który pragniesz, abyśmy słuchali uważnie Twojego Słowa – zmiłuj się nad nami.
Chryste, który dajesz przykład pokornej służby i uczysz miłości bliźniego – zmiłuj się nad nami.
Panie Jezu, który jesteś Drogą, Prawdą i Życiem – zmiłuj się nad nami.**

Homilia na XXVI Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa 2025 (XVI niedziela zwykła C, Łk 10, 38-42)

Nie stracić lepszej części

„Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona” (Łk 10, 42)

Drodzy bracia i siostry w Chrystusie!

W czasie wakacyjnych i urlopowych wyjazdów ludzie udają się do miejsc, w których będą mogli znaleźć wytchnienie od wyczerpującej i nużącej codzienności, od gonitwy zadań i obowiązków, aby odzyskać pewien poziom harmonii w swoim życiu. Harmonia ta jest to rodzaj równowagi między pracą a odpoczynkiem, między wypełnianiem obowiązków służbowych a czasem poświęconym dla rodziny i przyjaciół, czasem także dla siebie; między tym wszystkim, czym się zajmujemy, a czasem ofiarowanym Panu Bogu na osobistą i wspólną modlitwę oraz udział we Mszy Świętej. Harmonia jest pewnym porządkiem w naszym życiu, który ważny jest dla zdrowia naszej duszy i ciała. Chrześcijańscy asceci często powtarzali swoim uczniom: "Serva ordinem et ordo te servabit" – tzn. „Zachowaj porządek a porządek zachowa ciebie".

Człowiek wierzący w harmonogramie swojego odpoczynku, wyjazdów turystyczno – krajoznawczych, powinien uwzględnić również udział w niedzielnej czy świątecznej Eucharystii, czas na nawiedzenie kościoła, lekturę Pisma św. czy dobrą religijną książkę. W dobie elektronicznej informacji, łatwo możemy znaleźć święte miejsca, odpowiednie na duchową regenerację. Coraz więcej na mapie Polski kaplic i kościołów, gdzie trwa wieczysta adoracja Najświętszego Sakramentu. Wśród miejsc dla duchowego zbudowania jest jakże wiele sanktuariów poświęconych Matce Najświętszej i Świętym Pańskim, jakże wiele kapliczek przydrożnych i krzyży, także kapliczek św. Krzysztofa, gdzie możemy się zatrzymać na modlitwę i chwilę wytchnienia. Możemy w takich miejscach odpocząć jakby u stóp Jezusa Chrystusa, jak to uczyniła Maria w domu w Betanii, dokąd Jezus udał się w gościnę. Możemy i my zasłuchać się w Jego Słowo, ofiarować Mu parę chwil naszego czasu, naszą „najlepszą część, której nie będziemy pozbawieni”. Takie chwile mogą dać nam nową perspektywę spojrzenia na naszą codzienność, na nasze życie, na wszystko czym aktualnie żyjemy.

Św. Matka Teresa z Kalkuty, Misjonarka Miłości, całkowicie oddana posłudze najbiedniejszym z biednych, porzuconym, chorym i umierającym, spędzała codziennie wraz

z współsiostrami wiele czasu na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem, na medytacji Słowa Bożego, na trwaniu w ciszy przed Bogiem. Służba ubogim była przeplatana czasem na modlitwę w kaplicy. Jak sama mówiła, przeżywając bliskość Jezusa Chrystusa w tabernakulum, odnajdywała Go i spotykała potem w innych ludziach, szczególnie w tych najbardziej zapomnianych i cierpiących. Po ludzku sądząc zamiast tych godzin na modlitwie mogła poświęcać się działaniu, zewnętrznej aktywności. Tymczasem, jak sama podkreślała, to było źródło jej siły wewnętrznej, jej ofiarnej i bezinteresownej służby. Bez tego czasu Siostry Misjonarki Miłości byłyby, jak to podkreślała, tylko pracownikami socjalnymi. Jezus Chrystus, gdy wskazał jej nowy kierunek służby, mówił do jej serca w ten sposób: „Potrzebuję siostr, które ofiarują się mojej miłości, które będą jak Maria i Marta, które tak się ze mną zjednoczą, że będą napętniać innych moją miłością”. (zob. M. di Lorenzo, Matka Teresa. Blask Miłości, Poznań 2004, s. 34)

Droży w Chrystusie Panu!

Gdy po raz kolejny obchodzimy Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa, jesteśmy zaproszeni, by w naszym przemierzaniu ziemskich dróg dokładać troski o rozważne, bezpieczne i odpowiedzialne poruszanie się po drogach. To nie jest jakiś obcy wymiar rzeczywistości dla naszego życia chrześcijańskiego, gdyż chodzi tutaj o nasze zdrowie i życie oraz o zdrowie i życie naszych bliźnich. Tak jak z nadzieją rozpoczynamy każdą podróż, ufając, że gdy otrzymujemy błogosławieństwo kierowców i pojazdów z Bożą pomocą będziemy szczęśliwie docierać do celu i wracać bezpiecznie do domu, tak też powinna się w nas rodzić wdzięczność Panu Bogu za Jego opiekę i troskę nad nami, nad naszym życiem i również naszymi podróżami. Gdy jesteśmy w drodze czy podróży, mamy wiele okazji do dawania świadectwa naszej wiary, chociażby poprzez naszą życzliwość wobec innych na drodze, poprzez nasze dbanie o bezpieczeństwo. Stajemy się w ten sposób świadomie czy mniej świadomie misjonarzami Ewangelii, uczniami-misjonarzami Chrystusa, jak często powtarzał to Papież Franciszek.

W Tygodniu św. Krzysztofa, jako kierowcy, zmotoryzowani i użytkownicy dróg wspieramy polskich misjonarzy w zdobyciu środków transportu. Czynimy tak już od 25 lat, a więc od czasu kiedy w Polsce przy Komisji Episkopatu Polski ds. Misji rozpoczęła swoją działalność MIVA Polska, czyli stowarzyszenie na rzecz misyjnych środków transportu. Poprzez 1 grosz za 1 kilometr szczęśliwej jazdy ofiarowany na pojazdy misyjne, w ciągu ćwierćwiecza zostało zakupionych już tysiące różnych pojazdów na misje, w tym blisko 1000 samochodów. Oprócz pojazdów do bezpośredniego użytku misjonarzy, szczególnie auta terenowe, motocykle czy łódzie motorowe, wsparcie otrzymują również współpracujący z misjonarzami katechiści (na

rowery i motory), zaś niepełnosprawni na wózki inwalidzkie zwane promieniami miłosierdzia, a uczniowie z afrykańskich szkół rowery. Każdego roku jeden lub 2 szpitale misyjne otrzymują ambulans dzięki pomocy MIVA Polska, a misyjne szkoły mogą mieć do swojej dyspozycji bus, by dowozić dzieci do szkoły z najdalszych wiosek i dzielnic, m.in. w Ghanie, w Tanzanii i na Papui Nowej Gwinei.

Św. Krzysztof - Niosący Chrystusa, który patronuje tej akcji, staje się w ten sposób patronem misyjnej pomocy w zakresie środków transportu, a wszyscy, którzy uczestniczą w tej akcji stają się współmisjonarzami tych, którzy poświęcają się dla Chrystusa i sprawy głoszenia Ewangelii w odległych zakątkach kuli ziemskiej. W prawie 100 krajach świata pracuje na misjach blisko 1700 polskich misjonarzy i misjonek. Poprzez swój dar uczestniczymy w ich trudzie.

Kilka przykładów: W peruwiańskich Andach do misyjnej Parafii Senior de Mayo należy ponad 90 wiosek. Do wielu z nich podróż w jedną stronę trudnymi krętymi góorskimi drogami zajmuje kilka godzin. W Kazachstanie w parafii św. Andrzeja w Temirtau w diecezji karagandyjskiej najdalsze miejscowości oddalone są o 160 km.

Gdy misjonarze dziękują za otrzymane pojazdy, niejednokrotnie czynią to z wielkim wzruszeniem, z wielką radością, która wylewa się z ich nawet krótkich słów, skierowanych do Darczyńców. I to nie tylko dlatego, że każdy pojazd czyni lżejszą ich posługę misyjną, ale przede wszystkim dlatego, że dzięki ich posłudze Chrystus może przychodzić do tak wielu braci i siostr w Eucharystii, w głoszonym Słowie oraz konkretnej namacalnej pomocy charytatywnej, medycznej czy też na rzecz edukacji. Tak jak nasza misyjna pomoc przekracza wiele granic, tak modlitwa misjonarzy za kierowców i darczyńców nie zna granic. Z krańców ziemi wspierają oni modlitwą podróżujących po polskich drogach.

Drodzy w Chrystusie!

Patrząc na św. Pawła, Apostoła Narodów, który z wielką pasją i gorliwością głosi naukę Chrystusa i zakłada pierwsze Kościoły, niech i w nas nie zabraknie pasji dla sprawy głoszenia Ewangelii i wspierania duchowego oraz materialnego misji i misjonarzy. Św. Paweł uczynił ze swego życia najlepszą część dla Chrystusa i Ewangelii. Niech nasza troska o misję i misjonarzy będzie także najlepszą częścią, której nam nikt nie odbierze. Każda zwykła codzienna podróż, każdy jej kilometr niech stanie się misyjną częścią, która przyczyni się do pomnożenia dobra i Chrystusowej miłości wśród ludzi na krańcach świata. Amen.

Przygotował: Ks. Jerzy Kraśnicki

Modlitwa Wiernych

Zgromadzeni wokół Chrystusa, który przychodzi do nas jak niegdyś do domu Marty i Marii, przedstawmy z ufnością nasze prośby Ojcu Niebieskiemu, hojnemu w miłosierdzie.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby jak Abraham w gościnności i jak Maria w zasłuchaniu, z radością przyjmował przychodzącego Boga i wiernie głosił Jego słowo aż po krańce ziemi. *Ciebie prosimy.*
2. Módlmy się za tych, którym powierzona jest pasterska troska o Lud Boży, a szczególnie za papieża Leona, biskupów i kapłanów, aby prowadzili Kościół drogą prawdy i świętości. *Ciebie prosimy.*
3. Módlmy się za misjonarzy i misjonarki, aby głosząc Chrystusa – nadzieję chwały – potrafili z mądrością i odwagą świadczyć o tajemnicy zbawienia ukrytej w Chrystusie. *Ciebie prosimy.*
4. Módlmy się za wszystkich podróżujących i kierowców, aby z pomocą św. Krzysztofa zawsze doświadczali Bożej opieki, podróżowali odpowiedzialnie i bezpiecznie, okazując sobie nawzajem szacunek i życzliwość. *Ciebie prosimy.*
5. Módlmy się za tych, którzy służą innym jak ewangeliczna Marta – w domach, szpitalach, na drogach i w służbach ratunkowych – aby z odwagą i szczerym oddaniem wykonywali powierzone im obowiązki. *Ciebie prosimy.*
6. Módlmy się za wszystkich wspierających dzieła misyjne, szczególnie za Dobrodziejów MIVA Polska, aby ich dar serca przyczyniał się do wzrostu Królestwa Bożego i był im policzony jako czyn sprawiedliwości. *Ciebie prosimy.*
7. Módlmy się za zmarłych, zwłaszcza ofiary wypadków drogowych, zmarłych misjonarzy i naszych bliskich, aby mogli radować się wiecznym mieszkaniem w domu Pana. *Ciebie prosimy.*
8. Módlmy się za nas samych, abyśmy potrafili jak Maria wybierać „najlepszą część” – trwanie przy Jezusie i słuchanie Jego słów – i dzięki temu wzrastali w świętości. *Ciebie prosimy.*

Boże, Ty objawiasz się w znakach codzienności i przychodzisz do nas w gościach, Słowie i Eucharystii – wysłuchaj naszych modlitw i uczyn nas otwartymi na Twoją obecność. Bądź z nami w każdej chwili życia i w naszych podróżach na drogach . Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MODLITWA JUBILEUSZU 2025

Ojcie, który jesteś w niebie, Niech wiara, którą nam dałeś w Twoim Synu, Jezusie Chrystusie, naszym Bracie, i płomień miłości rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego, obudzą w nas błogosławioną nadzieję na przyjście Twojego Królestwa.

Niech Twoja łaska przemieni nas w pracowitych siewców Ewangelicznych ziaren, które będą zaczynać ludzkości i kosmosu w ufnym oczekiwaniu nowego nieba i nowej ziemi, gdy moce zła zostaną pokonane, a Twoja chwała objawi się na wieki. Niech łaska jubileuszu ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei, pragnienie dóbr niebieskich i rozleje po całej ziemi radość i pokój
Naszego Odkupiciela.

Tobie Boże, błogosławiony po wsze czasy, Niech będzie cześć i chwała na wieki. Amen

MODLITWY I MATERIAŁY DO DUSZPASTERSTWA KIEROWCÓW

BŁOGOSŁAWIENSTWO KIEROWCÓW I ICH POJAZDÓW

- **Wspomożenie nasze w Imieniu Pana.**

Który stworzył niebo i ziemię.

- **Pan z wami.**

I z duchem twoim.

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku.

Za wstawiennictwem Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani tu kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. *Amen.*

Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej

Nasza Jasnogórska Matko, Pani i Królowo! Dziś pod Twoją obronę i płaszcz Twojej opieki uciekają się polscy kierowcy i użytkownicy dróg w naszej Ojczyźnie.

Zawieramy Ci, Matko, ich wszystkich, aby na trasach swojego pielgrzymowania zachowali mądrość Twojego widzenia ludzkich spraw, aby zawsze chronili i pomagali, aby okazywali szacunek i życzliwość wobec wszystkich spotkanych na drodze, aby tworzyli kulturę bezpieczeństwa na naszych drogach, aby kierowali się miłością na drodze.

Zawieramy Ci, Matko, tych, którzy troszczą się o bezpieczeństwo na naszych drogach. Błogosław ich trud i poświęcenie oraz szlachetne przedsięwzięcia dla poprawy bezpieczeństwa na drogach.

Zawieramy Ci, Najświętsza Maryjo, wszystkich misjonarzy i misjonarki oraz ich podróże po drogach i bezdrożach świata. Prowadź ich, Matko Niebieska, bezpiecznie po misyjnych ścieżkach i oddalaj od nich niebezpieczeństwa.

Pragniemy także wynagradzać szczerą i ufną modlitwą za tych kierowców, którzy spowodowali cierpienia i śmierć na drogach.

Przyjmij, Matko, nasze pokorne zawierzenie i nasze oddanie się Tobie w opiekę. Ty, która wydałaś na świat Jezusa Chrystusa, pomóż nam nieść Jezusa innym ludziom, szczególnie tym, którzy Go jeszcze nie znają. Pani Jasnogórska, wspomagaj nas na naszych drogach! Bądź nam zawsze Opiekunką i Orędowniczką, abyśmy z Twoją pomocą zawsze bezpiecznie docierali do celu naszych podróży i ostatecznie osiągnęli nasz cel – Dom Ojca w Niebie. Amen.

MATERIAŁY DUSZPASTERSKIE

Chrześcijańskie cnoty Kierowców - Cnota nadziei

(Z dokumentu Papieskiej Rady ds. Migrantów i Podróżnych: *Duszpasterska troska o użytkowników drogi*, 2007)

57. Nadzieja jest kolejną cnotą, która powinna charakteryzować kierowców i podróżnych. Rzeczywiście, ktokolwiek podejmuje się podróży, zawsze wyrusza z nadzieją dotarcia do swego celu by wypełniać zadania zawodowe, podziwiać piękne krajobrazy, zwiedzać sławne miejsca i odwiedzać miejsca, za którymi się tęskni lub też powracać do tych, których się kocha. Dla wierzących, powód dla takiej nadziei, pomimo zdawania sprawy z problemów i niebezpieczeństw na drodze, leży w pewności, że w naszej podróży w kierunku celu, Bóg towarzyszy nam i chroni nas od niebezpieczeństwa. Dzięki Bożej opiece i dzięki współpracy innych ludzi, osiągamy nasz cel podróży.

58. Podczas gdy Pan Bóg jest skałą dla chrześcijańskiej nadziei, w katolickiej pobożności znalazło miejsce wielu Orędowników u Niego, Jego i naszych prawdziwych Przyjaciół, Aniołów i Świętych Boga, do których się uciekamy, aby Bożą łaską i pomocą przezwyciężyć niebezpieczeństwa podróży. Możemy tu wspomnieć św. Krzysztofa (Niosącego Chrystusa), obecność Aniołów Stróżów i Archanioła Rafaela, który towarzyszył Tobiaszowi (Tb 5,1nn), którego Kościół uważa za opiekuna podróżujących. Także znaczące są tytuły nadawane Najświętszej Maryi Pannie w odniesieniu do podróżowania. W istocie, przyzywamy Ją jako Panią Drogi, Dziewicą Pielgrzymującą, obraz kobiety w drodze.

59. Zwracanie się do naszych Niebiańskich Wspomożycieli, powinno sprawić, że nie zapomnimy o ważności uczynienia znaku krzyża przed rozpoczęciem podróży. Poprzez ten znak oddajemy się wprost pod opiekę Trójcy Przenajświętszej. Istotnie, kieruje nas on przede wszystkim do Boga Ojca jako naszego pochodzenia i przeznaczenia. Co do tego, przypominamy słowa psalmu: „Aniołom swoim rozkaże, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach(Ps 91[90],11).

Znak krzyża jest oddaniem się naszemu Przewodnikowi, Jezusowi Chrystusowi (por. J 8,12). Wydarzenie z Emmaus (por. Łk 24,13-35) stanowi dla nas zapewnienie, że nasz Pan spotyka każdego w czasie drogi, zatrzymuje się domach tych, którzy Go zapraszają, podróżuje z nami i zasiada obok nas. W końcu, znak krzyża powraca nas do „Ducha Świętego, który jest Panem i daje Życia”[25]. On oświeca umysły wzywających Go, i udziela daru roztropności, by osiągnęli swoje przeznaczenie. To przekonanie znajdujemy w hymnie do Ducha Świętego, Veni Creator: „Niech w drodze za przewodem Twym, miniemy zło, co kusi nas”. („Ductore sic te praeviso, vitemus omne noxium”).

60. Podczas podróży jest również pożyteczna głośna modlitwa, zwłaszcza recytując je na przemian z towarzyszącymi w podróży osobami, jak np. odmawiając Różaniec, który poprzez swoją rytmikę i spokojne powtarzanie, nie powoduje rozproszeń w uwadze kierującego pojazdem. To może pomóc odczuć zanurzenie w Bożej obecności i trwanie pod Jego pieczęcią, a także może rodzić pragnienie wspólnej czy liturgicznej celebracji, jeśli to możliwe przy „duchowo strategicznych” punktach przy drodze czy kolei (kapliczki, kościoły i kaplice włącznie z mobilnymi kaplicami).

Senior na drodze

Dla wielu osób starszych prowadzenie pojazdu to nie tylko codzienna aktywność, ale również symbol niezależności i mobilności. W związku z tym, ważne jest zrozumienie zarówno wyzwań, jak i korzyści wynikających z bycia seniorem za kierownicą. O tym rozmawiamy z p. Mariuszem Stuszeńskim - kierowcą rajdowym i instruktorem jazdy oraz wieloletnim prezesem Akademii Jazdy Opel (DTJS)

Doświadczenie i umiejętności

Jednym z największych atutów starszych kierowców jest ich doświadczenie – mówi Mariusz Stuszeński,. Wielu z nich ma dziesiątki lat praktyki i znakomitą znajomość lokalnych dróg oraz przepisów ruchu drogowego. Niezależnie od wieku każdy kierowca jest potencjalnym zagrożeniem na drodze, ale to szczególnie doświadczeni wiekiem kierowcy powinni zachować szczególną ostrożność. Seniorzy są taką grupą kierowców, o której niewiele się mówi, co wpływa na brak możliwości doskonalenia ich jazdy oraz brak organizacji szkoleń, które sprawdzałyby ich wiedzę i refleks – dodaje Mariusz Stuszeński.

Wyzwania związane z wiekiem

Mimo cennych umiejętności, starsi kierowcy mogą napotykać pewne trudności związane z wiekiem. Najistotniejsza kwestia to uświadomienie sobie wieku oraz świadomość upływu lat – mówi pan Mariusz. Związane z podeszłym wiekiem: spadek sprawności fizycznej, problemy ze wzrokiem, a także problemy ze słuchem mogą wpływać na zdolność do prowadzenia pojazdów. Bardzo ważne jest

zaakceptowanie przynależności do grupy seniorów i wiążąca się z tym odpowiedzialność, która powinna polegać na zachowaniu bezpieczeństwa i koncentracji podczas każdej podróży jakimkolwiek pojazdem drogowym.

Rozwój infrastruktury drogowej a podeszły wiek

Bezpieczeństwo na drodze jest kwestią kluczową, zwłaszcza w przypadku seniorów. Bardzo często seniorzy nie nadążają za rozwijającym się postępem technologicznym – stwierdza p. Stuszewski, który wspomina także o polskiej infrastrukturze, która potrafi być zaskakującym wyzwaniem dla wielu starszych kierowców. Wielu z nich w latach swojej młodości rzadko miało okazję jeździć po rozbudowanych drogach, autostradach czy obwodnic, które w dzisiejszych czasach bywają dla nich kłopotliwe. W takich sytuacjach powinno się stopniowo przyzwyczajać do jazdy na takich drogach, a najważniejszym jest nieprzekraczanie dozwolonej prędkości i zachowanie uważności podczas jazdy.

Auto seniora

Auto młodego jak i starszego wiekiem kierowcy nie powinno się różnić. Najważniejsze to, aby nie znajdowały się w nim żadne rozpraszacze, które odciągają uwagę kierowcy od jezdni. Należy zadbać o bezpieczeństwo samochodu i komfort prowadzenia kierowcy. Jeśli mamy do czynienia z kierowcami starszymi, powinno się zadbać o dopasowanie auta do ich wymagań w postaci m.in. regulacji fotela, lusterek oraz kierownicy – mówi Mariusz Stuszewski, zaznaczając przy tym, że widoczność jezdni z nad kierownicy to powinność, o jaką powinni zadbać wszyscy czynni kierowcy.

Starszy wiek nie powinien być przeszkodą w cieszeniu się z jazdy, prowadzeniu samochodu i niezależności. Z doświadczeniem idą ręką w rękę wyzwania. Kluczem do sukcesu jest zarówno świadomość własnych ograniczeń, jak i dostosowanie stylu jazdy do zmieniających się warunków oraz potrzeb. Bezpieczeństwo na drodze to obowiązek nie tylko starszych kierowców, ale także całego społeczeństwa, które powinno wspierać starszych w ich mobilności i samodzielności.

MATERIAŁY MISYJNE

Dostrzegać ukryte resztki dobra w człowieku

Wywiad z Bp. Mirosławem Gucwą, Ordynariuszem diecezji Bouar w RCA

JK: Republika Środkowej Afryki stała się drugą Ojczyzną Księdza Biskupa: 32 lata posługi misyjnej w tym kraju, najpierw jako kapłan, a od ponad sześciu lat jako biskup w Bouar. To kraj targany konfliktami, wojnami, z bardzo niskim stopniem rozwoju. Czy łatwo jest pokochać taką Ojczyznę?

Bp M. Gucwa: Wybrałem Republikę Środkowoafrykańską razem z ks. Markiem Mastalskim, po wielu rozmowach i świadectwach misjonarzy, którzy tam pracowali (ks. Czermak K, Muszynski M...). Biskup Armando skierował prośbę do bpa Życińskiego i w ten sposób pragnienie i potrzeba skrzyżowały się w listopadzie 1991r. Rok później, po otrzymaniu krzyży misyjnych i z błogosławieństwem ks. bpa Józefa Życińskiego wylecieliśmy do Bangui. Nie nastawiałem się na pracę w Afryce przez kilka tylko lat. Leciłem z pragnieniem pozostania przez długi czas, minimum 20 lat. Umowę którą podpisaliśmy dotyczyła 6 lat z możliwością przedłużenia. Po upływie 6 lat nikt nas nie pytał co dalej, wiadome było, że zostajemy. Poznawanie ludzi, ich sposobu życia i pracy, towarzyszenie im w różnych sytuacjach życiowych, w ich

wzrastaniu w wierze... ze wzajemnością, sprawia, że nie liczy się czasu. Ponadto sytuacje kryzysowe związane z rebeliami i konfliktami pomagają jeszcze głębiej poznać różnych ludzi, ich ducha solidarności, a u największych bandytów dostrzec resztki dobra, ukryte gdzieś w głębi serca, które można wydobyć.

JK: Ostatnie dziesięciolecie w RŚA było naznaczone konfliktami zbrojnymi. Ksiądz Biskup wraz z misjonarzami niejednokrotnie znajdował się w samym centrum tych konfliktów, nie opuszczając swojej owczarni. Które momenty z tego okresu były najtrudniejsze?

Bp M. Gucwa: Od grudnia 2012 roku słuchaliśmy wiadomości dotyczące działań rebeliantów na wschodzie i w środkowej części kraju: mordy, kradzieże, palenie domów i plądrowanie kościołów i plebanii... W marcu 2013 roku kiedy rebelianci tego samego ugrupowania – seleka – byli w drodze do Bouar, nie było łatwo. Modlitwa różańcowa w domach dodawała odwagi i spokoju. Później, każde spotkanie z oddziałami rebeliantów w różnych miejscach, w celach negocjacji, wiązało się z ryzykiem. Dzięki Bogu, nie byli wrogo nastawieni do przedstawicieli trzech wyznań: katolików, protestantów i muzułmanów. A już najtrudniejsze były rozmowy z ofiarami przemocy i gwałtów ze strony bojowników. W większości przypadków były to kobiety i dziewczęta. Ich łzy bolały.

JK: Posługa pasterska jest wieloaspektowa, ale zawsze związana z konkretnym człowiekiem, konkretnym wspólnotami religijnymi. Jakie były i są oczekiwania miejscowej ludności - tak boleśnie doświadczanej – od Kościoła lokalnego, od jego Pasterza? Jakie też są główne pola zaangażowania lokalnego Kościoła, oprócz troski pastoralnej?

Bp M. Gucwa: W czasie działań rebeliantów i dzisiaj, wierni liczyli i liczą na obecność ludzi Kościoła tam gdzie ludzie cierpią. Oczekują słowa umocnienia, a tym słowem jest Ewangelia głoszona i przeżywana. Edukacja dzieci i młodzieży postrzegana jest jako konieczny element ich wzrastania, stąd oczekiwania rodziców wobec szkół katolickich i ośrodków szkoleniowych. Podobnie w dziedzinie ochrony zdrowia, działalność szpitali i ośrodków zdrowia postrzegana jest jako wyraz troski o każdego człowieka. Katolicy zaangażowani oczekują odpowiedniej formacji religijnej i pastoralnej, aby bardziej świadomie przeżywać swoją wiarę i dzielić się nią z innymi. Odległości pomiędzy wioskami, a większymi miastami są ogromne, stąd każde środki transportu używane nie tylko na potrzeby misjonarzy czy personelu rodzimego przyjmowane są z entuzjazmem, gdy się pojawiają i oczekiwane z nadzieją tam gdzie ich jeszcze nie ma.

JK: Kościół w Afryce poprzez wielu misjonarzy i misjonek był i jest zaangażowany w ochronę zdrowia. To ma też miejsce w RŚA. Skąd wynika taka potrzeba zaangażowania ze strony Kościoła? Na ile funkcjonuje opieka zdrowotna ze strony państwa?

Bp M. Gucwa: Kościół angażuje się w ochronę zdrowia na prośbę władz państwowych, które świadome są własnych ograniczeń w sytuacji kiedy potrzeby są wielkie. Jako przykład niech posłuży fakt, iż na początku epidemii koronawirusa w całym kraju był tylko jeden aparat respiracyjny w stolicy. Obecnie jest ich więcej. Szpitale i ośrodki zdrowia istnieją w miastach wojewódzkich i powiatowych, w większych miejscowościach, oddalonych od miast funkcjonują ośrodki zdrowia większe lub mniejsze. Nie wszystkie szpitale i ośrodki są dobrze wyposażone w sprzęt medyczny i leki. Braki są ogromne. Dotyczą one również kadry leczniczej odpowiednio przygotowanej. Istniejące ośrodki szkoleniowe (uniwersytet, szkoły pielęgniarstwa...) nie nadążają za rosnącymi potrzebami. Odpowiadając na prośbę rządu, w każdej diecezji istnieje wiele ośrodków zdrowia i szpitali założonych i prowadzonych przez personel kościelny odpowiednio do tego przygotowany.

JK: Jakie przedsięwzięcia w zakresie ochrony zdrowia i opieki zdrowotnej podejmuje diecezja Bouar? Ile i jakie główne ośrodki opieki zdrowotnej funkcjonują w diecezji Bouar?

Bp M. Gucwa: W samej diecezji Bouar funkcjonuje 10 ośrodków leczniczych w tym 3 duże szpitale z blokami operacyjnymi. Dobrze funkcjonuje ośrodek dla osób chorych na AIDS. W samym Bouar jest też diecezjalna hurtownia leków z której korzystają formacje sanitarne katolickie i państwowe w naszym regionie. Nie wszyscy jednak mogą z tych ośrodków korzystać, biorąc pod uwagę odległości i stan dróg.

JK: Jakie są największe wyzwania w tym zakresie? Czy państwo jest przychylne wobec ośrodków opieki zdrowotnej prowadzonej przez Kościół? Czy je jakoś wspiera?

Bp M. Gucwa: Każdy ośrodek zdrowia katolicki jest zarejestrowany w ministerstwie zdrowia i co trzy lata odnawia się pozwolenie na funkcjonowanie. Ponadto co roku wysyłane są sprawozdania z działalności każdego ośrodka i szpitala. Wszystkie osoby przyjeżdżające z innych krajów (misjonarze i świeccy) pracujące w ośrodkach katolickich zwalniane są z opłat administracyjnych związanych z otrzymaniem wizy stałego pobytu. Formacje katolickie włączane są również w międzynarodowe programy leczenia określonych kategorii osób i rodzajów interwencji (np. dzieci do 5 roku życia, czy matki w stanie błogostawionym). Pracujemy więc w duchu partnerstwa z troską o wszystkich chorych potrzebujących pomocy niezależnie od wyznawanej wiary czy przynależności etnicznych.

JK: Jednym z centrów opieki zdrowotnej prowadzonej przez diecezję Bouar jest szpital w Niem. Jest on obecnie w potrzebie ambulansu. Ta potrzeba została zgłoszona do MIVA Polska, w ramach jesiennej kampanii – akcji „Ratujemy Życie – Misyjny Ambulans”. Trudno sobie wyobrazić funkcjonowanie szpitala bez sprawnego ambulansu. Jak to wygląda w przypadku szpitala misyjnego w Niem?

Bp M. Gucwa: Gmina Niem oddalona jest o 60 km od Bouar. Jest to region, który najbardziej ucierpiał w ciągu tych ostatnich 10 lat ze względu na obecność rebeliantów i powtarzające się konflikty. W ciągu całego tego okresu szpital katolicki w Niem funkcjonuje bez przerwy. W okresie walk transportowano do szpitala rannych żołnierzy a nawet bojowników rebelii. Pracownicy służby zdrowia ryzykując nieraz życiem pozostawali na swoich stanowiskach. Tak jest do dzisiaj. Nie wszyscy mogą jednak dotrzeć do szpitala ze względu na odległość i brak środków transportu. Często kobiety blisko porodu przywożone są na motocyklach do porodówki. Nie wszystkie też choroby i złamania mogą być leczone na miejscu, konieczna jest ewakuacja do szpitala w stolicy (ponad 500 km). Zwykle samochody nie są dostosowane do tego typu transportu.

JK: W ratowaniu życia ludzkiego, a więc w przypadku wypadków drogowych, rodzących kobiet oraz innych nagłych sytuacji zagrożenia życia liczy się czas. A to zależy wiele od stanu dróg. Jak wygląda infrastruktura drogowa w RŚA i na terenie diecezji Bouar?

Bp M. Gucwa: W całym kraju (622 tys. Km²) wyasfaltowano ok 1500 km dróg. Pozostałe są to drogi laterytowe. Przez długi czas nienaprawiane i pod wpływem ulewnych deszczów ulegają degradacji do takiego stopnia, że są nieprzejezdne w niektórych miejscach w czasie pory deszczowej. Główna droga do Kamerunu przechodzi przez Bouar, ale to tylko 310 km na przestrzeni 45.000 km². Pozostałe drogi są w opłakanym stanie.

JK: Księżu Biskupie, MIVA Polska dotychczas wielokrotnie wychodziła naprzeciw prośbom misjonarzy i misjonarek posługujących w diecezji Bouar w RŚA i to na różne środki transportu. Mamy nadzieję, że uda nam się i tym razem zgromadzić fundusze potrzebne na zakup ambulansu do szpitala w Niem,

pomimo, że część Polski została dotknięta tragedią powodzi i wielu ludzi angażuje się w pomoc potrzebującym w kraju. Polacy jednak zawsze rozumieją potrzeby misyjne i wychodzą im naprzeciw.

Jesteśmy niezmiennie wdzięczni MIVA Polska i wszystkim osobom otwartym na nasze palące potrzeby. Obserwujemy tragedie związane z powodzią w Polsce, podziwiamy solidarność ludzi dotkniętych kataklizmem i całego narodu z osobami w potrzebie. Nie ustajemy w modlitwie polecając Bogu osoby walczące z powodzią i wszystkich ludzi dobrej woli otwartych na potrzeby braci i sióstr w Środku Afryki i w innych regionach świata. Środki transportu, które otrzymujemy nie tylko ułatwiają transport, ale przed wszystkim ratują życie. Bóg zapłać.

Rozmawiał: Ks. Jerzy Kraśnicki

„Z nadzieją w drogę”

Apel Jasnogórski – rozważanie - 24 Ogólnopolska Pielgrzymka Kierowców na Jasną Górę - 9.05.2025

Nasza Matko i Królowo z Jasnej Góry! Matko Nadziei dla ludzi w drodze! Majowa Pani!

W godzinie apelu stajemy przed Twoim cudownym wizerunkiem jako ludzie będący w drodze, przynosząc do tego miejsca cały bagaż naszej codzienności, naszych życiowych doświadczeń, naszych zmagañ, ale i naszych nadziei. Przychodzimy do tego miejsca ze wszystkim co tworzy naszą codzienność razem z biegiem dziejących się na naszych oczach wydarzeń ważnych dla życia Kościoła i naszej Ojczyzny.

W szczególny sposób wybór nowego Następcy św. Piotra Apostoła, Papieża Leona XIV, który poprowadzi Kościół Powszechny dalej po drogach wiary, budzi w nas nie tylko wdzięczność Panu Bogu ale i wyzwała ducha modlitwy za jego rozpoczynającą się posługę piotrową. Niech nowy papież z misyjnym sercem i zapalem prowadzi Boży Lud!

Tutaj pod Twoim Matczynym spojrzeniem, Najświętsza Maryjo, pragniemy tę naszą codzienność widzieć w ewangelicznej perspektywie, z „jasnością” bijącą z tego miejsca.

Dziś w tym apelowym czasie pragniemy złożyć przed Tobą Matko z okazji 24. Ogólnopolskiej Pielgrzymki Kierowców sprawy wszystkich poruszających się po drogach. Na to pielgrzymowanie co roku zaprasza MIVA Polska – troszcząca o środki transportu dla misjonarzy oraz Krajowe Duszpasterstwo. Kierowców. Ta szczególna pielgrzymka obejmuje sprawy ogromnej rzeszy braci i sióstr, korzystających z pojazdów i użytkowników drogi, a wśród nich szczególne miejsce zajmuje zatroskanie o bezpieczeństwo na naszych drogach. Bezpieczeństwa tego bowiem nie zapewnią same dobre drogi i pojazdy, albo też nawet najlepsze przepisy i ich egzekucja, ale to wszyscy, którzy korzystamy z dróg tworzymy „kulturę drogową”, kulturę, która chroni życie i dobro swoje oraz innych, kulturę, która opiera się na odpowiedzialności za siebie i innych oraz na poszanowaniu obowiązujących zasad ruchu drogowego. Tej zaś „kultury drogowej” uczymy się także na klęczkach, na modlitwie, gdy składamy przed Bogiem naszą ludzką niewystarczalność, nasze braki i gdy zdajemy sobie sprawę o naszej odpowiedzialności także, a może przede wszystkim przed Bogiem. Znakiem tej niewystarczalności i często braku odpowiedzialności są dziejące się na naszych drogach wypadki. Jest ich ciągle tak wiele: w 2024 wydarzyło się ich na naszych drogach ponad 21.500. W ich skutek śmierć poniosło 1896 osoby a prawie

25 000 odniosło obrażenia. To smutny i trudny do zaakceptowania bilans. Niech i nasza modlitwa pielgrzymkowa będzie impulsem do większej troski o bezpieczne poruszanie się po drogach.

Tegorocznemu pielgrzymowaniu kierowców do duchowej stolicy Polski towarzyszy hasło „Z nadzieją w drogę”, które jest echem motta Roku Jubileuszowego „Pielgrzymi Nadziei”. W drogę wyrusza się zawsze z nadzieją dotarcia do celu. Ludzie drogi to ludzie nadziei, nawet gdyby sobie tego nie uświadamiali. Jednak nie chodzi tu tylko o nadzieję, że mój pojazd się nie zepsuje, że nie pojawią się żadne przeszkody na drodze, że nic mi się złego nie przydarzy w czasie podróży, ale o spojrzenie daleko poza to wszystko.

Każda nasza ziemską podróż jest małym fragmentem i zarazem obrazem życiowej podróży, którą odbywamy dzień po dniu, aż do momentu, gdy dotrzemy do celu najważniejszego, ostatecznego, wiecznego, a którym jest sam Pan Bóg.

Nasza Jasnogórska Pani! Matko i Opiekunko Misjonarzy! Razem z MIVA Polska i z kierowcami przybywają co roku przed Twój Święty Wizerunek także i misjonarze, reprezentujący wspaniały zastęp 1670 polskich misjonarzy i misjonek, posługujących w prawie 100 krajach świata. W tak wielu zakątkach świata, w tylu odległych miejscach są oni znakami, misjonarzami i aniołami nadziei, która nie zawodzi; nadziei, która jest w miłującym sercu Boga.

Obecność misjonarzy w czasie pielgrzymki jest wyrazem ich modlitwy i serdecznej wdzięczności wszystkim darczyńcom, a zwłaszcza kierowcom, którzy biorąc udział w akcji „1 grosz za 1 kilometr szczęśliwej jazdy na misyjne środki transportu”, wspierają ich misyjny trud. Z tych kilometrów podróży i wdzięcznych groszy tworzy się łańcuch ogromnego dobra, który służy głoszeniu Ewangelii na krańcach świata. Tylko w ubiegłym 2024 roku było to 70 samochodów (terenowych) w tym ambulans do misyjnego szpitala w RCA, bus szkolny na PGN ponad 20 motocykli dla misjonarzy i katechistów misyjnych, 100 rowerów dla uczniów w Czadzie, 2 skutery śnieżne na Arktykę, a nawet koparko-ładowarka do Kamerunu. Zaś niepełnosprawni z misji otrzymali prawie 500 wózków inwalidzkich – tzw. „promieni miłosierdzia”.

Jak wielki jest to łańcuch dobra, które służy szerzeniu Ewangelii zbawienia, gdy spojrzysz na 25 lat działalności Polska. To już prawie 1000 samochodów, 400 motocykli, ponad 3500 rowerów i blisko 2400 wózków dla niepełnosprawnych, dziesiątki łodzi motorowych oraz wiele innych pojazdów.

Maryjo, nasza Jasnogórska Królowo! Jesteśmy Ci wdzięczni za Twoje Matczyne towarzyszenie na drogach podróżowania na drogach misji Kościoła. Dziękujemy Ci za to, że jesteś nam zawsze Matką nadziei, jak nazwał Cię Twój Sługa śp. Papież Franciszek. „Matko, która nas znasz, z dziećmi Twymi bądź, na drogach nam nadzieją świeć. Z Synem Twym, z nami idź”. Amen.

Motto MIVA Polska: „Niesiemy Chrystusa” wytycza główne zadanie, do którego została powołana MIVA Polska - wspieranie misjonarzy w zdobywaniu środków transportu. Pełnią one rolę służebną w realizacji dzieła głoszenia Ewangelii „aż po krańce ziemi”.

Modlitwa misjonarzy za Dobroczyńców MIVA (odmówiona na Jasnej Górze dn. 10 maja 2025)

Przed Twoim cudownym wizerunkiem, Najświętsza Maryjo, stajemy my polscy misjonarze i misjonarki obecni na XXIV Ogólnopolskiej Pielgrzymce Kierowców. Reprezentujemy grono 1670 wszystkich polskich misjonarzy i misjonek posługujących w 99 krajach świata, na pięciu kontynentach. Stojąc przed Twoim Obliczem, Jasnogórska Pani, składamy naszą misjonarską wdzięczność za dzieło MIVA Polska, które od 25 lat działa przy Komisji Episkopatu Polski ds. Misji i służy misjonarzom w imieniu Kościoła w Polsce. Dziękujemy za wszystkich, którzy tworzą to dzieło, a zwłaszcza za ogromną liczbę Darczyńców tego dzieła. Dzięki temu otrzymujemy tak konieczną pomoc do naszej pracy ewangelizacyjnej oraz do dzieł przez nas prowadzonych na rzecz najbardziej potrzebujących. Trudno jest wyobrazić sobie pracę misyjną bez tych pojazdów.

Dziękujemy za wszystkie zakupione z pomocą MIVA Polska pojazdy: za samochody terenowe i osobowe, za ambulanse i busy, motocykle i rowery, szczególnie dla katechistów na misjach i dla uczniów w Afryce, za łodzie i silniki do łodzi oraz barki rzeczne, traktory i pojazdy śnieżne, za wózki dla niepełnosprawnych, a nawet zwierzęta pociągowe.

Nasza misyjna praca wymaga różnych środków transportu. Musimy często być w drodze, aby jak najlepiej wypełnić misję głoszenia Ewangelii, do której zostaliśmy posłani przez Kościół.

Przez Twoje, Maryjo, matczyne dłonie, pragniemy złożyć Panu Bogu i Tobie, nasza Niebieska Matko, dziękczynienie za wszystkich, którzy wspierają na wiele sposobów misjonarzy i dzięki którym mamy do dyspozycji pojazdy do pełnienia naszej misji

Boże, błogosław wszystkim kierowcom i ich rodzinom, którzy dziękując za szczęśliwe podróże w myśl akcji 1 grosz za 1 kilometr pomagają w zakupie środków transportu dla polskich misjonarzy. Prosimy Cię Maryjo, otaczaj ich swoją Matczyną opieką. Niech podróżując pod drogach będą świadkami Ewangelii Twojego Syna i znakami nadziei w dzisiejszym świecie. Niech także nasza misyjna modlitwa, w każdą pierwszą sobotę miesiąca będzie wyrazem misjonarskiej wdzięczności wobec wszystkich Dobroczyńców i Współpracowników misji i dzieła MIVA

Maryjo Najświętsza, Jasnogórska Pani. Wspomagaj wszystkich misjonarzy! Niech nie gaśnie w nich ewangeliczny zapał i entuzjazm. Ochroniaj ich i broń przed niebezpieczeństwami podczas podróży po drogach i bezdrożach, przez dżunglę, busz czy sawannę, przez góry i po pustyniach, na szlakach wodnych czy po wiecznej zmarzlinie.

Maryjo, Królowo Apostołów, Maryjo niosąca Chrystusa, otaczaj opieką dzieło MIVA, błogosław wszystkim Dobroczyńcom, bądź nam niebieską Opiekunką na drogach życia i podróżowania. Amen

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska w 2000-2024

															
880	395	3527	14	6	40	23	9	1	42	25	8	2358	1	1	5
samochody	motocykle	rowery	traktory	quady	silniki	łódzie, barki	konie	moto-taczka	busy	ambulanse	skutery śnieżne	wózki	riksze	paralotnie	tuc-tuc

Pomoc MIVA Polska w 2024 roku

Głównym zadaniem Kościoła w ramach jego misji jest szerzenie Dobrej Nowiny oraz prowadzenie ludzi ku wierze w Jezusa Chrystusa. W realizacji tego celu kluczową rolę odgrywają środki transportu. Wsparcie od MIVA Polska dla misjonarzy jest niezwykle cenne, niezależnie od typu pojazdów. Pomoc ta jest wyrazem misyjnego ducha, a także dobroci, sympatii i poczucia odpowiedzialności wielu Darczyńców za działalność misyjną. Tak jak w poprzednich latach, tak i w 2024 roku, pomoc od MIVA obejmuje pojazdy, które służą bezpośrednio misjonarzom w realizacji różnych celów: pastoralnych, medycznych, edukacyjnych, rozwojowych, a także dla katechistów (rowery i motocykle), osób z niepełnosprawnościami (wózki inwalidzkie) oraz uczniów w Afryce (rowery).

Pojazdy w liczbach oraz ich rodzaje w 2024 roku

- 68 samochodów: 56 osobowych i terenowych, 1 samochód dostawczy; 9 minibusów; 1 bus szkolny 29-osobowy; 1 ambulans do szpitala misyjnego w RCA (akcja „Misyjny ambulans – ratujemy życie”),
- 19 motocykli (10 – dla misjonarzy 6 – dla katechistów, 3 – dla misyjnych ośrodków zdrowia;
- 52 rowery dla katechistów (akcja „uCZYNEK WIARY”);
- 100 rowerów dla uczniów (akcja „Bliżej do szkoły”);
- 2 skutery śnieżne; 1 tuk-tuk; 3 silniki do łodzi;
- 1 koparko-ładowarka do prac remontowo-budowlanych przy obiektach kościelnych;
- 1 ciągnik jednoosiowy z glebogryzarką;
- 495 wózków inwalidzkich, w tym 22 trycikle – tzw. „promienie miłosierdzia”.

Łączna suma przekazana: **1.544.254 Euro**; Wartość całkowita projektów: **2.634.519 Euro**

Gdy myślimy o misyjnej działalności prowadzonej przez Kościół za pośrednictwem misjonarzy, niekoniecznie umieszczamy w naszej perspektywie ich potrzeby związane ze środkami transportu. Dostępność transportu jest dla nas obecnie w Polsce rzeczą oczywistą. Gdy otrzymujemy przesyłkę pocztową, nie zastanawiamy się, w jaki sposób została ona nam dostarczona, ile różnych pojazdów ją przewoziło, aż dotarła w nasze ręce. Nie jest to jednak oczywiste na misjach. Gdyby nie pomoc z zewnątrz misjonarze byłiby pozbawieni pojazdów i bardzo ograniczeni w swoim działaniu i posłudze. Misjonarskim zadaniem jest docierać na „peryferia” zgodnie z tym czego uczył papież Franciszek: *Kościół jest powołany, aby dotrzeć na dzisiejsze rozstaje dróg*, to znaczy do peryferii geograficznych i egzystencjalnych ludzkości

Powyższe podsumowanie w liczbach nie jest w stanie oddać całej rzeczywistości i kontekstu, w którym służą zakupione z pomocą MIVA Polska pojazdy. Bardzo często jeden pojazd – samochód czy motor służy do wypełniania tak wielu zadań w misyjnej codzienności. Są to pojazdy naprawdę wielozadaniowe i wielofunkcyjne. Jednocześnie należy podkreślić, jak wiele osób dzięki nim korzysta z wielorakiej pomocy.

W 2024 roku MIVA Polska

zrealizowała **128** projektów w **35** krajach świata,

zostało zakupionych **742** pojazdy.

RAPORT WPŁAT z diecezji z Akcji św. Krzysztof - 1 gr za 1 km

	2023	2024
ARCHIDIECEZJA BIAŁOSTOCKA	139 777,07 zł	139 477,79 zł
ARCHIDIECEZJA CZĘSTOCHOWSKA	117 545,76 zł	132 943,50 zł
ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA	58 815,51 zł	44 204,00 zł
ARCHIDIECEZJA GNIEŹNIEŃSKA	79 348,57 zł	115 964,32 zł
ARCHIDIECEZJA KATOWICKA	218 898,37 zł	227 511,51 zł
ARCHIDIECEZJA KRAKOWSKA	487 394,94 zł	581 167,39 zł
ARCHIDIECEZJA LUBELSKA	74 773,00 zł	71 437,00 zł
ARCHIDIECEZJA ŁÓDZKA	72 394,95 zł	74 425,09 zł
ARCHIDIECEZJA POZNAŃSKA	277 654,20 zł	282 325,42 zł
ARCHIDIECEZJA PRZEMYSKA	104 009,00 zł	111 100,00 zł
ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAM.	73 920,62 zł	67 341,19 zł
ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA	39 363,23 zł	52 725,09 zł
ARCHIDIECEZJA WARSZAWSKA	16 060,50 zł	29 370,80 zł
ARCHIDIECEZJA WROCŁAWSKA	117 174,60 zł	127 011,70 zł
DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA	190 033,28 zł	254 649,98 zł
DIECEZJA BYDGOSKA	35 681,09 zł	56 089,23 zł
DIECEZJA DROHICZYŃSKA	33 899,05 zł	28 869,60 zł
DIECEZJA ELBLĄSKA	25 162,35 zł	26 950,55 zł
DIECEZJA EŁCKA	76 702,80 zł	77 674,88 zł
DIECEZJA GLIWICKA	64 739,30 zł	85 774,13 zł
DIECEZJA KALISKA	106 046,21 zł	126 028,02 zł
DIECEZJA KIELECKA	284 239,93 zł	255 143,96 zł
DIECEZJA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA	40 328,21 zł	43 267,54 zł
DIECEZJA LEGNICKA	49 717,91 zł	51 325,59 zł
DIECEZJA ŁOMŻYŃSKA	76 512,60 zł	67 898,00 zł
DIECEZJA ŁOWICKA	24 738,30 zł	30 878,50 zł
DIECEZJA OPOLSKA	57 580,06 zł	77 342,43 zł
DIECEZJA PELPLIŃSKA	139 287,79 zł	155 974,17 zł
DIECEZJA PŁOCKA	132 132,73 zł	166 283,68 zł
DIECEZJA RADOMSKA	122 670,37 zł	128 064,10 zł
DIECEZJA RZESZOWSKA	105 016,00 zł	109 585,50 zł
DIECEZJA SANDOMIERSKA	108 410,20 zł	132 774,17 zł
DIECEZJA SIEDLECKA	182 895,35 zł	231 337,50 zł
DIECEZJA SOSNOWIECKA	67 294,70 zł	57 925,00 zł
DIECEZJA ŚWIDNICKA	28 726,50 zł	35 888,00 zł
DIECEZJA TARNOWSKA	340 260,23 zł	365 743,50 zł
DIECEZJA TORUŃSKA	63 892,31 zł	73 676,66 zł
DIECEZJA WARSZAWSKO-PRASKA	12 141,57 zł	16 320,52 zł
DIECEZJA WŁOCŁAWSKA	87 669,40 zł	103 296,62 zł
DIECEZJA ZAMOJSKO-LUBACZOWSKA	52 591,50 zł	58 976,71 zł
DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZ.	84 520,39 zł	89 053,81 zł
ORDYNARIAT POŁOWY	17 793,01 zł	17 948,00 zł
	4 487 813,46 zł	4 981 745,15 zł

Podziękowanie dwa motocykle do rozgłośni SIRIRI z diecezji Bouar w RCA

W imieniu Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów z diecezji Bouar, dziennikarzy i słuchaczy diecezjalnego radia SIRIRI składamy podziękowania na ręce MIVA Polska dla wszystkich darczyńców, dzięki którym sfinansowaliśmy zakup dwóch motocykli. Docieramy nimi wszędzie tam, gdzie w naszej diecezji dzieje się coś dobrego, aby na antenie radia relacjonować te wydarzenia, dzielić się świadectwem wiary i głosić Dobrą Nowinę. Przemierzamy na motorach również drogi, które wiodą tam, gdzie dzieje się ludzka krzywda i nie-sprawiedliwość, aby nieść wsparcie i otuchę, aby zapewnić ludzi o naszej jedności z nimi. Radio SIRIRI pełni nieocenioną rolę informacyjną i ewangelizacyjną w naszej diecezji.

Jesteście częścią tego dzieła, dzięki Waszemu wsparciu możemy docierać coraz dalej, aby nikt kto jest w potrzebie nie czuł się pozostawiony sam sobie, ale doświadczał bliskości braci i jedności Kościoła. Za dzieło MIVA Polska i każdego z darczyńców modlimy się w każdą pierwszą sobotę miesiąca na antenie naszego radia wraz z wszystkimi słuchaczami modlitwą różańcową. Niech Maryja nasza najlepsza Matka wyprasza dla każdego z Was zdroje łask. Pozdrawiamy z Serca Afryki.

Br. Jacek Dębski OFMCap

Wdzięczność za samochód do nowej misji na pustyni Kalahari w Botswanie

Drodzy i kochani Dobroczyńcy i Ofiarodawcy, z ogromną wdzięcznością i wzruszeniem dziękuję Wam wszystkim, którzy wspieracie dzieła prowadzone przez MIVA Polska. W miejscu, gdzie posługują Kościół stawia dopiero pierwsze kroki. Ogromne odległości, surowy pustynny klimat i konieczność transportowania najbardziej podstawowych materiałów z odległych o setki kilometrów miejscowości wymaga odpowiedniego transportu. Teraz, dzięki wsparciu MIVA Polska zakupiłem odpowiedni samochód z niezbędnym do jazdy po pustyni napędem na cztery koła.

Wioska, w której jest centrum nowotworzonej misji nazywa się Ncojane i jest położona dokładnie w centralnej części pustyni. Zamieszkujący ten rejon ludzie z plemienia Kgalagadi są bardzo biedni. Jednocześnie są to ludzie bardzo otwarci na Pana Boga i wierzę, że budowa misji katolickiej z mieszkającym na stałe w wiosce księdzem będzie istotnym momentem w rozwoju lokalnej społeczności. Jak dotąd najbliższy ksiądz mieszkał 300 km od Ncojane. Można więc powiedzieć, że Ncojane jest położone jakby na końcu świata. Ale teraz, dzięki Waszemu wsparciu staje się wreszcie możliwe, że na pustyni Kalahari zamieszka Pan. Bóg zapłać raz jeszcze, zapewniam o wdzięcznej modlitwie i pozdrawiam z serca Kalahari!

ks. Mateusz Kuszyb FD Sandomierz

Wdzięczność za 36 rowerów dla katechistów z parafii Mwandoya w Tanzanii

Drodzy Ofiarodawcy MIVA Polska! Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. W imieniu swoim jak i katechistów pracujących na terenie naszej parafii w Mwandoya, znajdującej się w diecezji Shinyanga, chciałbym wyrazić głęboką wdzięczność za okazaną pomoc w zakupie rowerów dla katechistów pracujących na terenie naszej misyjnej parafii. Dzięki Państwa życzliwości, udało nam się zakupić 36 rowerów. Rower jest podstawowym środkiem transportu dla ludności żyjącej na terenach wiejskich, a kaplice dojazdowe oddalone są często wiele kilometrów od domu katechisty. Państwa ofiary umożliwiły nam niesienie Dobrej Nowiny ludziom, którzy znają już Jezusa jak i tym, którzy wciąż jeszcze o Nim nie słyszeli. Wdzięczni za otrzymaną pomoc obiecujemy pamięć i modlitwę za naszych Ofiarodawców oraz za MIVA Polska.

Ks. Marek Krysa SMA

Słowo wdzięczności za samochód do pracy pastoralnej i edukacyjnej Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny w Subukia w Kenii

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Kochani Kierowcy, Przyjaciele i Dobroczynicy MIVA Polska! Pragnę bardzo serdecznie podziękować tym wszystkim, którzy wspieracie akcje organizowane przez MIVA Polska na rzecz zakupu środków transportu dla misjonarzy. Dzięki Waszym ofiarom mogliśmy zakupić samochód na naszą misję w Subukia do pracy pastoralnej i edukacyjnej. Jesteśmy na tej misji od 2013 roku. Prowadzimy szkołę podstawową, w której jest obecnie 418 dzieci. Siostry szyją stroje szkolne dla dzieci i podejmują pracę pastoralną. Zakupiony samochód pomoże nam w transporcie żywności dla całej szkoły oraz w różnych i nieprzewidzianych potrzebach szkolnych, a także do pracy apostołskiej i pastoralnej. Otrzymany samochód, za który jesteśmy bardzo wdzięczne, dostosowany jest do dróg w naszym rejonie. Pomoże w sprawniejszym i bezpiecznym docieraniu do celu podróży. Formą naszej wdzięczności będą ofiarowywane przez rok Msze św. w pierwszą sobotę miesiąca oraz modlitwa za Was kochani Kierowcy, Przyjaciele i Dobroczynicy MIVA Polska.

s. Katarzyna Jakubczak MSF wraz z Siostrami ze Wspólnoty w Subukia

Wdzięczność za łódź z silnikiem do parafii św. Franciszka Solano w Puerto Bermudez w Peru

Jestem księdzem diecezji kieleckiej, pracującym od trzynastu lat w środkowym Peru w centralnej w parafii misyjnej Puerto Bermudez. Parafia ta przynależy do Wikariatu Apostolskiego San Ramón. Oprócz samej miejscowości, w której zamieszkuje ok. 7 tys. mieszkańców do parafii należy 147 wiosek Indian Ashaninca. Do większości z nich można się dostać tylko łódką.

Pragnę wyrazić wdzięczność wszystkim darczyńcom MIVA Polska za dar serca złożony na to szlachetne dzieło pomocy misjonarzom w zakupie środków transportu. Dzięki Waszej dobroci udało nam się zakupić łódkę z silnikiem, dzięki której odwiedziny odległych wiosek będą częstsze, a pomoc duszpasterska i socjalna, którą niesiemy miejscowej ludności, będzie odpowiedzią na ogromne potrzeby mieszkańców wiosek indiańskich.

Niech Dobry Bóg wynagrodzi Wam Waszą dobroć i hojność, a Matka Najświętsza prowadzi Was po drogach życia.

ks. Grzegorz Pańczyk FD Kielce

Podziękowanie za motocykl do posługi wśród Masajów w Tanzanii

Jeszcze do niedawna sam przed dniem św. Krzysztofa przeliczałem swoje kilometry na grosze oraz wspierałem inne akcje prowadzone przez MIVA Polska, a teraz cieszę się z pojazdu, który pomaga mi przebywać kilometry afrykańskiego buszu w drodze na Eucharystię i modlitwę z ludźmi, do których Dobry Bóg mnie posłał. Na misjach jestem od bardzo niedawna, to zaledwie 6 miesięcy, a więc wciąż uczę się języka Suahili, Masajski jeszcze przede mną. Posługę pełnię w Tanzanii w Archidiecezji Arusha, a nasza misja znajduje się w rejonie zamieszkałym w głównej mierze przez plemiona Masajów. Jest to wielki obszar położony pomiędzy takimi ośrodkami jak Dodoma, Morogoro i Kibaya, jednak dróg asfaltowych jeszcze tutaj nie ma. Dzięki MIVA mogę używać własnego narzędzia pracy, bo ten motocykl rzeczywiście staje się tu przedłużeniem nogi i ręki, o czym świadczy to, że w tak krótkim czasie na liczniku wyskoczyło 1000 km. Drogi są trudne, długie, do najbardziej oddalonych wspólnot jedzie się nawet do dwóch godzin, zależnie od warunków, bo w deszczu i błocie znacznie ciężiej jest przebrnąć, wydawałoby się, dobrze znane ścieżki. Raz przez góry, raz przez gęsty las. Jeszcze raz dziękuję, że to wszystko jest możliwe, dziękuję ofiarodawcom MIVA Polska za pomoc w sfinansowaniu nowego motocykla dla naszej misji w Ndotoi. Mam nadzieję, że będzie mi długo służył, a Anioł Stróż i św. Krzysztof będą czuwać.

ks. Maksymilian Grabowski FD Kraków

Wdzięczność za samochód do misji siostr sercanek w Puerto Rico w Wikariacie Apostolskim Ñuflo de Chavez w Boliwii

Z całego serca dziękujemy wszystkim Ofiarodawcom i Dobroczyńcom MIVA Polska, którzy wspomagają misjonarzy na całym świecie. Jesteśmy siostrami Zgromadzenia Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego (ss. sercanki) pracujemy w "sercu" Ameryki Południowej w Boliwii. Jedną z naszych placówek jest misja w miejscowości Puerto Rico w Wikariacie Apostolskiej Ñuflo de Chavez. Dzięki waszej pomocy finansowej mogliśmy zakupić samochód do pracy misyjnej dla tej wspólnoty. Samochód terenowy 4x4 jest niezbędny do naszej posługi ze względu na duże odległości między wioskami, gdzie modlimy się z ludźmi i katechizujemy. Prowadzimy też internat dla dziewcząt z pobliskich wiosek, które uczą się w szkole średniej w naszej miejscowości. Tak więc i do zaopatrzenia internatu potrzebny jest nam środek transportu. W imieniu tutejszej wspólnoty kościoła i naszym składamy nasze serdeczne "Bóg zapłać" wszystkim ofiarodawcom misji. W miesiącu październiku poświęconym misjom polecamy się waszym modlitwom i zapewniamy również o naszej pamięci modlitewnej za wszystkich dobroczyńców MIVA Polska.

s. Dorota Obtulowicz sercanka

Podziękowanie za samochód dla Caritas Ałmaty w Kazachstanie

Chciałem wyrazić ogromną wdzięczność, za pomoc w zakupie samochodu dla „Caritas Ałmaty”, w której posługuję. Dobrym wyborem był zakup tego typu samochodu, czyli z dużym bagażnikiem i większą ilością miejsc. Już widzę, jak on jest bardzo pomocny w naszej pracy. Służy on nie tylko w codziennym załatwianiu różnych spraw, ale też dzięki dużemu bagażnikowi możemy przewozić pomoc dla potrzebujących, jak chociażby ubrania, które choć nie są ciężkie, to zajmują dużo miejsca. Również w zakupach dla naszego centrum, nie musimy wynajmować oddzielnego transportu. Na przykład kilka razy mogliśmy przewieźć potrzebne rzeczy do remontu (nawet nowe drzwi się zmieściły). Dzięki większej ilości miejsc, możemy w czasie spotkań czy obozów dla dzieci i młodzieży, w których organizacji obecnie pomagamy Parafii Świętego Józefa i Siostram Miłosierdzia, organizować różne wyjazdy. Możliwe też stało się odwiedzanie naszych podopiecznych, szczególnie tych, którzy mieszkają dalej od miasta, a do których bez samodzielnego środka transportu ciężko było by dotrzeć. Dziękujemy wszystkim Darczyńcom, dzięki którym nasza posługa na misjach jest możliwa. Pamiętamy o Was w naszych modlitwach, a szczególnie w czasie Eucharystii. Niech Pan Wam wynagrodzi za Wasze otwarte serca.

Ks. Tomasz Pyś FD Przemyśl

Podziękowanie za wózki inwalidzkie dla niepełnosprawnych z diecezji Daule w Ekwadoru

Chcielibyśmy serdecznie podziękować za Waszą hojność i wsparcie przekazane przez MIVA Polska. Dzięki dotacji, którą otrzymała nasza diecezja, mogliśmy zakupić wózki inwalidzkie dla najbardziej potrzebujących członków naszych wspólnot w 11 parafiach. Wasze zaangażowanie stanowi bezcenny dar, który zapewnił realną pomoc naszym parafianom. Umożliwiliście im powrót do normalnego funkcjonowania. Te osoby codziennie walczą z trudnościami poruszania się, co nie tylko ogranicza ich aktywność, lecz także oddziela ich od życia społecznego i duchowego. Zakupiony sprzęt stał się dla nich niezastąpioną pomocą, umożliwiającą nie tylko dotarcie do kościoła czy lekarza, ale także swobodne poruszanie się we własnym domu i najbliższym otoczeniu. Obecność niektórych osób na Eucharystii, czy oczekiwanie na wizytę kapłana już nie na połamanej ławce czy łóżku, lecz na wózku inwalidzkim, jest niezaprzeczalnym dowodem na znaczenie Waszej pomocy. Dzięki Waszemu wsparciu ich życie stało się odrobinę lepsze. Każdy gest pomocy, każdy dar, to nie tylko wsparcie materialne, lecz przede wszystkim wyraz miłości bliźniego, wpisujący się w misję Kościoła.

Ks. Maciej Słyż FD Białystok

PROŚBY OD POLSKICH MISJONARZY I MISJONAREK DO MIVA POLSKA O POMOC W ZAKUPIE ŚRODKÓW TRANSPORTU REALIZOWANE W ROKU 2025*

Prośby z Afryki:

TANZANIA, diec. Tunduru Masasi – samochód terenowy pick-up L/C 4x4 do domu formacyjnego oraz do posługi duszpasterskiej, społecznej i charytatywnej Sióstr Maryi Niepokalanej w Chikukwe – s. Monika Kowarsz; **RCA**, diec. Bouar – motocykl do posługi w kurii w diecezji Bouar – ks. Marek Muszyński FD Tarnów; **ANGOLA**, diec. Saurimo – samochód terenowy pick-up 4x4 L/C do pracy pastoralnej w werbistowskiej parafii pw. Matki Bożej z Góry Karmel w Cacolo – o. Krzysztof Ziarnowski SVD; **CZAD**, diec. Moundou – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do celów ewangelizacyjnych Wspólnoty Chemin Neuf w Ku Jericho – s. Agnieszka Szulc WCN; **BURKINA FASO**, archidiec. Ouagadougou – 15-osobowy bus dla zespołu szkół „Petite Helene” Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi w Ouagadougou – s. Maria Tarała FMM; **CZAD**, diec. Lai – motocykl do posługi pastoralnej w parafii pw. św. Maksymiliana Kolbe w Lai – ks. Jakub Szałek FD Bydgoszcz; **DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA**, archidiec. Lubumbashi – samochód terenowy pick-up L/C 4x4 do Szpitala Referencyjnego Sióstr Karmelitanek Misjonarek w Bunkeya – s. Magdalena Gąsiorek CM; **KAMERUN**, diec. Garoua – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 dla wspólnoty Sióstr Służebniczek NMP Niepokalanej (Śląskich) oraz prowadzonych dzieł w Tchollire – s. Józefa Franke; **RWANDA**, diec. Butare – samochód terenowy (używany) pick-up D/C 4x4 do posługi ewangelizacyjnej Ojców Karmelitów w Butare – o. Kamil Ratajczak OCD; **RCA**, diec. Bouar – samochód terenowy pick-up L/C 4x4 do posługi w Caritas diecezji Bouar – ks. Mateusz Dziedzic FD Tarnów; **MADAGASKAR**, diec. Fianarantsoa – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do pracy pastoralnej Ojców Kamilianów wśród chorych oraz w wiosce dla trędowatych Ilena na Madagaskarze – o. Sławomir Wrona MI; **BURKINA FASO**, archidiec. Ouagadougou – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do pracy pastoralnej w parafii Ojców Białych w Konadougou-Sindou – o. Adam Choma MAfr; **ZAMBIA**, diec. Kabwe – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 dla wspólnoty Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny oraz celów edukacyjnych w szkole im. Jana Pawła II w Kapiri Mposhi – s. Angelika Tabuła MSF; **GABON**, archidiec. Libreville – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do pracy pastoralnej Ojców Kapucynów w parafii pw. św. Tomasza w Ntoun – br. Piotr Wrotniak OFMConv; **RPA**, diec. De Aar – samochód osobowy do realizacji celów edukacyjnych, socjalnych i rozwojowych Sióstr Rodziny Maryi w diecezji De Aar – s. Joanna Rapacz RM; **KAMERUN**, archidiec. Yaounde – samochód osobowo-dostawczy do celów edukacyjnych (przedszkole i szkoła podstawowa) realizowanych przez Siostry Pallotyńki w Yaounde-Nkolbisson – s. Krystyna Wasąg SAC; **UGANDA**, diec. Arua – samochód terenowy pick-up 4x4 do posługi pastoralnej Sióstr Służebnic Ducha Świętego w nowotworzonej wspólnocie w Dufile – s. Francesca L. Ratajczak SSPs; **ANGOLA**, diec. Caxito – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do kompleksu szkolnego Sióstr Salezjanek w Cacuo – s. Maria Domalewska FMA; **UGANDA**, archidiec. Kampala – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do franciszkańskiej misji w Matugga – o. Łukasz Mężyk OFMConv; **ZAMBIA**, diec. Kasama – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 dla Centrum Formacji Duchowej Ojców Białych w Kasama – o. Paweł Mazurek MAfr; **DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA**, diec. Kenge – samochód terenowy pick-up 4x4 do pracy pastoralnej i socjalnej Sióstr Służebnic Ducha Świętego w Bandundu – s. Faustyna T. Radzik SSPs; **MADAGASKAR**, diec. Tamatave – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do posługi kapelana Katolickiego Duszpasterstwa Akademickiego – o. Roman Majewski OMI; **RCA**, diec. Bouar – motocykl dla diecezjalnej hurtowni leków – s. Renata Paluch, Pasterzanka; **RPA**, diec. Johannesburg – samochód osobowy do posługi Sióstr Służebniczek NMP Niepokalanej (Starowiejskich) w przedszkolu, wśród Polonii oraz posłudze chorym i misjonarzom w Lyndhurst – s. Lidia Potocka.

Prośby z Ameryki Łacińskiej:

PARAGWAJ, diec. Canindeyú – samochód osobowy do posługi duszpasterskiej w nowoutworzonej diecezji Canindeyú w Paragwaju – o. Andrzej Dańko SVD; **BRYTYJSKIE WYSPI DZIEWICZE**, diec. Saint John's Basseterre – samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafii Saint William i Mary Star of the Sea na Tortoli – o. Paweł Czoch SVD; **BRAZYLIA**, diec. Creteús – samochód osobowy do posługi Ksieży Marianów w parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Creteús – ks. Andrzej Lach MIC; **BRAZYLIA**, diec. Anapolis – samochód do posługi pastoralnej w parafii pw. Santa Maria Eterna w Petrolina de Go – ks. Jacek Kryszk FD Warmia; **KUBA**, archidiec. Hawana – bus na potrzeby dzieł prowadzonych przez Siostry Salezjanki w Guanabacoa: żłobka, oratorium, domu rekolekcyjnego oraz gospodarstwa rolnego – s. Anna Łukaszińska SDB; **KOLUMBIA**, diec. Fontibon – samochód osobowy do pracy pastoralnej w pallotyńskiej parafii pw. MB Nieustającej Pomocy w Bogocie – ks. Adam Gąsior SAC; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo – samochód osobowy do misji Sióstr Benedyktyn w Santo Domingo de los Tsachilas – s. Ligia Krukowska OSB; **PERU**, diec. Chimbote – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do franciszkańskiej misji w Pariacoto – o. Jacek Lisowski OFMConv; **BOLIWIA**, diec. San Ignacio de Velasco – samochód terenowy pick-up D/C 4x2 do pracy pastoralnej w franciszkańskiej parafii w Puerto Suarez – o. Oktawian Andrzej Melcer OFM; **BRAZYLIA**, diec. Blumenau – samochód osobowy do domu pogodnej starości pw. św. Anny w Blumenau – s. Barbara Smolnik CSSE; **BOLIWIA**, wik. ap. Ñuflo de Chavez – samochód terenowy do posługi misyjnej biskupa Antoniego Reimanna, ordynariusza wikariatu – bp Antoni Bonifacy Reimann OFM; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo – samochód terenowy pick-up D/C 4x2 do pracy pastoralnej w parafii San Vicente Ferrer w Andoas – ks. Tomasz Bartmański FD Lublin; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo – samochód terenowy pick-up D/C 4x2 do pracy pastoralnej w parafii Virgen del Cisne w Pedro Vicente Maldonado – ks. Patryk Jaszkowski FD Elbląg; **EKWADOR**, diec. Daule – samochód terenowy pick-up D/C 4x4 do posługi pastoralnej w parafiach Santa Cruz i Maria Auxiliadora oraz w domu rekolekcyjnym „Maria Asunta” w Pedro Carbo – ks. Maciej Styż FD Białystok; **KUBA**, diec. Bayamo-Manzanillo – samochód do posługi pastoralnej w parafii w Buey Arriba oraz miejscowościach Julia i Eltronce w kubańskich górach – ks. Karol Pstrągowski FD Gdańsk; **JAMAJKA**, archidiec. Kingston – samochód osobowy do pracy pastoralnej w werbistowskiej parafii St. Thomas na Jamajce – o. Bernard Latus SVD; **BOLIWIA**, diec. Potosí – samochód osobowy SUV do posługi pastoralnej i edukacyjnej Oo. Redemptorystów w parafii pw. Matki Bożej Gromnicznej w Tupiza w Andach boliwijskich – o. Kazimierz Strzpek CSsR; **JAMAJKA**, diec. Montego Bay – bus (używany) do posługi w parafii pw. św. Józefa oraz w szkole w Savanna La Mar – ks. Piotr Sierzchuła FD Wrocław.

Prośby z Azji i Oceanii:

KAZACHSTAN, archidiec. Astana – samochód osobowy do pracy pastoralnej i charytatywnej Sióstr Nazaretanek w parafii pw. św. Abrahama w Szczucińsku – s. Kazimiera M. Wanat CSFN; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana – bus na potrzeby kurii archidiecezji Astana – ks. Tomasz Bartczak FD Włocławek; **ZACHODNI BRZEG JORDANU**, diec. Jerozolima – samochód terenowy do domu opieki dla palestyńskich kobiet „Beit Emmaus” Sióstr Salwatorianek w Qubeibeh – s. Magdalena Kutaś SDS; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana – bus do pracy

ewangelizacyjnej Oo. Redemptorystów w parafii pw. Trójcy Świętej w Pietropawłowsku – o. Piotr Łacheta CSsR; **KAZACHSTAN**, diec. Karaganda – bus do pracy pastoralnej w parafii pw. św. Andrzeja Apostoła w Temirtau – ks. Robert Pyzik FD Tarnów; **KAZACHSTAN**, diec. Ałmaty – samochód terenowy pick-up 4x4 do franciszkańskiej parafii pw. Najświętszej Maryi Panny w Tałdykorganie – o. Alan Tomasz Brzyski OFM; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana – samochód osobowy do pracy pastoralnej i socjalnej Sióstr Miłosierdzia w parafii pw. św. Józefa w Makińsku oraz w 2 innych parafiach w archidiecezji Astana – s. Halina Wiczling SM.

Prośby o rowery i motocykle do posługi katechistów misyjnych:

BANGLADESZ, diec. Mymensingh – 2 rowerów dla katechistów i 1 motocykl dla salezjańskiej parafii Mary Our Help w Utrail – ks. Paweł Kociołek SDB; **TANZANIA**, diec. Musoma – 2 motocykle dla katechistów z parafii pw. św. Jana Pawła II w Buhemba – o. Maciej Braun CR.

Prośby o inne pojazdy:

MADAGASKAR, diec. Morondava – 100 rowerów dla uczniów z 7 szkół z obłackiej misji w Befasy – o. Stanisław Kazek OMI; **BOLIWIA**, Wik. Ap. Ñuflo de Chavez – ambulans do parafialnego ośrodka zdrowia w San Ramón – ks. Radosław Słowik FD Tarnów; **DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA**, diec. Boma – autobus szkolny do integracyjnej szkoły podstawowej i zawodowej Sióstr Misjonarek Maryi w Bomie – s. Krystyna Olszewska FMM; **KAMERUN**, diec. Ngaoundere – 1 motocykl i 15 rowerów dla obłackich kleryków do posługi duszpasterskiej w parafiach oraz w duszpasterstwie więziennym – o. Alojzy Chrószcz OMI.

Prośby o wózki dla niepełnosprawnych na misjach – „Promienie Miłosierdzia”

TOGO, archidiec. Lomé – 2 wózki standardowe dla potrzebujących kobiet z Togo i Wybrzeża Kości Słoniowej – o. Mirosław Wołodko SVD; **TOGO**, archidiec. Lomé – 6 trycykli dla osób potrzebujących z parafii Parakou w Beninie – o. Marian Schwark SVD; **TOGO**, diec. Sokodé – 8 trycykli dla osób potrzebujących z parafii Affem Kabye – ks. Robert Dura FD Opole; **NAMIBIA**, Wik. Ap. Rundu – 14 wózków dla niepełnosprawnych dzieci i młodzieży z Cheshire Home Katima Mulilo – s. Agnieszka Błasiak CSNI; **NAMIBIA**, archidiec. Windhoek – 4 wózki standardowe dla niepełnosprawnych z parafii pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Khomasdal-Windhoek – s. Barbara Firszt CSNI; **MADAGASKAR**, diec. Fianarantsoa – 26 wózków (19 standardowych, 5 dziecięcych i 2 specjalne) dla osób potrzebujących z misji Ojców Kamilianów w Fianarantsoa – o. Sławomir Wrona MI; **MADAGASKAR**, diec. Morombé – 5 wózków dla osób potrzebujących z parafii w Ankazoabo – ks. Ludwik Wawrzeczek MSF; **MADAGASKAR**, archidiec. Antananarivo – 25 wózków (24 standardowe i 1 dziecięcy) dla 2 szpitali, ośrodka dla osób niepełnosprawnych oraz osób indywidualnych z Antananarivo i Antsirabe – s. Władysława Piróg FMM; **ANGOLA**, diec. Caxito – 48 wózków (45 dla dorosłych i 3 dziecięce) dla osób potrzebujących z diecezji Caxito – s. Maria Domalewska FMA; **ZAMBIA**, diec. Livingstone – 9 wózków standardowych – 4 dla osób indywidualnych i 5 dla hospicjum św. Józefa w diec. Livingstone – s. Agnieszka Kobialka SSPs; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka – 38 wózków (33 dla dorosłych i 5 dziecięcych) dla osób potrzebujących z Chinyuny – s. Józefa Słaba SCB; **ZAMBIA**, diec. Livingstone – 17 wózków – 10 dla szpitala i 7 dla osób indywidualnych (5 dla dorosłych i 2 dziecięce) z Livingstone – o. Roman Janowski SVD; **ZAMBIA**, diec. Monze – 24 wózki – 23 dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej ze zintegrowanej szkoły w Chongo oraz 1 dla niepełnosprawnego mężczyzny parafii Ojców Jezuitów w Chikuni – o. Andrzej Leśniara SJ; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka – 38 wózków (30 standardowych, 7 dziecięcych i 1 specjalny) dla osób potrzebujących z salezjańskich placówek w Lusace – s. Ryszarda Piejko FMA; **KAMERUN**, archidiec. Yaounde – 5 wózków standardowych dla osób niepełnosprawnych z parafii pw. św. Piotra Apostoła w Messamendongo-Yaounde – s. Alina Sędzimir OP; **BURKINA FASO**, diec. Banfora – 48 trycykli dla niepełnosprawnych z parafii w Banfora – ks. Marek Głąb FD Włocławek; **KENIA**, diec. Murang’a – 8 wózków (4 standardowe, 2 standardowe – duże, 2 specjalne) dla osób potrzebujących z diecezji Murang’a – Agnieszka Gliniecka OIS; **KENIA**, diec. Nakuru – 23 wózki (18 standardowych, 4 dziecięce i 1 specjalny) dla potrzebujących z Subukia – s. Katarzyna Jakubczak MSF; **KENIA**, diec. Malindi – 10 wózków (5 standardowych i 5 dziecięcych) dla osób potrzebujących z Mijomboni – s. Ascelina Kowiel MSF; **TANZANIA**, archidiec. Dodoma – 6 trycykli dla osób potrzebujących z Tanzanii – o. Adam Cytrynowski MAfr; **RCA**, diec. Bouar – 30 trycykli dla osób niepełnosprawnych z diecezji Bouar – Ewa Gawin, świecka misjonarka, Tarnów; **PERU**, archidiec. Arequipa – 8 wózków standardowych dla podopiecznych parafialnego domu opieki w Sachaca – ks. Jacek Żygała FD Przemyśl; **PERU**, diec. Callao – 21 wózków (17 standardowych, 3 specjalne i 1 półsportowy) dla osób potrzebujących z dzielnicy Pachacutec w Limie – s. Barbara Żaba OSU; **PERU**, diec. Huancavelica – 9 wózków (8 standardowych i 1 dziecięcy) dla niepełnosprawnych z parafii w Pampas – ks. Robert Zajac FD Tarnów; **ARGENTYNA**, diec. San Miguel – 10 wózków standardowych dla parafialnej wypożyczalni sprzętu rehabilitacyjnego w Grand Bourg – ks. Alojzy Kozubiński MSF; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo – 20 wózków standardowych dla potrzebujących z franciszkańskiej misji w Santo Domingo – o. Marek Szymański OFMConv; **EKWADOR**, diec. Portoviejo – 16 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii w Jama – ks. Łukasz Więclaw FD Kalisz; **EKWADOR**, diec. Daule – 90 wózków dla potrzebujących z diecezji Daule – ks. Maciej Słyż FD Białystok; **EKWADOR**, diec. Portoviejo – 44 wózki standardowe dla potrzebujących z dwóch parafii w Chone – ks. Dariusz Miąsik FD Rzeszów; **EKWADOR**, diec. Portoviejo – 12 wózków (11 standardowych i 1 specjalny) dla niepełnosprawnych z parafii w El Carmen – ks. Szymon Piękoś FD Rzeszów; **EKWADOR**, wik. ap. Sucumbios – 9 wózków standardowych dla potrzebujących z parafii w Pacayacu – ks. Maciej Rączkiewicz FD Sandomierz; **EKWADOR**, wik. ap. Sucumbios – 33 wózki standardowe dla potrzebujących z parafii w Dureno – ks. Wiesław Podgórski FD Sandomierz; **BRAZYLIA**, prał. Tefé – 25 wózków standardowych z parafii pw. Matki Bożej z Aparecidy w Japura – ks. Piotr Schewior FD Kalisz; **BOLIWIA**, wik. ap. Ñuflo de Chavez – 5 wózków standardowych dla osób potrzebujących z parafii Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Concepción – ks. Jan Baran FD Tarnów; **BOLIWIA**, diec. Oruro – 6 wózków (2 standardowe, 1 neurologiczny, 3 rozkładane z toaletą) dla niepełnosprawnych uczniów z Centrum Kształcenia Specjalnego Ghislain Dube w Oruro – s. Amata Popena ZSJ; **BOLIWIA**, archidiec. Santa Cruz – 6 wózków standardowych dla osób potrzebujących z Santa Cruz – ks. Andrzej Borowiec SDB; **BOLIWIA**, diec. Cochabamba – 1 wózek elektryczny dla niepełnosprawnego mężczyzny z Cochabamba – s. Agnella Krystyna Grzenia, Służebniczka NMP (Dębicka); **BOLIWIA**, wik. ap. Ñuflo de Chavez – 12 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii w El Fortín – ks. Tomasz Kulig FD Tarnów; **KAZACHSTAN**, diec. Ałmaty – 5 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z diecezji Ałmaty – ks. Tomasz Pyś FD Przemyśl; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana – 5 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii Kellerowka – s. Rita Loter CSFN; **KIRGISTAN**, adm. ap. Kirgistan – 1 wózek standardowy dla niepełnosprawnej kobiety z Dżala-Abad – ks. Janusz Potok FD Tarnów; **PAPUA NOWA GWINEA**, diec. Wewak – 5 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii w Ambunti – ks. Grzegorz Kasprzycki FD Sandomierz.

* Stan z dnia 23.05.2025r. Wykaz zawiera prośby realizowane przez MIVA Polska od 1 stycznia 2025. Prośby od misjonarzy napływają do biura MIVA Polska na przestrzeni całego roku

CZAD

BANGLADESZ

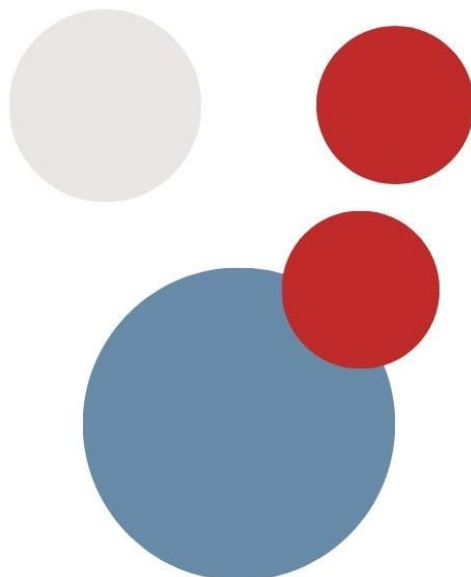

TANZANIA

Pojazdy misyjne zakupione z pomocą MIVA Polska w 2024

KAMERUN

GABON

KAMERUN

RCA

BRAZYLIA

GHANA

KUBA